

Zuiver zingen

Dat we in roerige tijden leven zal waarschijnlijk niemand ontkennen. Op macro niveau de politieke en militaire instabiliteit en veel financiële instabiliteit. Dit alles heeft natuurlijk ook zijn effect op micro niveau. Veel mensen die te maken hebben met persoonlijke situaties die ook instabiliteit te weeg brengen. Onrust, onduidelijkheid, waar gaan we met z'n allen naar toe, hoe ziet het leven (en mijn leven) er over 10 jaar uit? Kortom: veel onzekerheden voor heel veel mensen.

Het koor waar je in zingt is hier een soort afspiegeling van: er zijn mensen bij wie alles goed lijkt te gaan, maar ook mensen met kleine en grote problemen, waarvan ziekte en sterfte wel het meeste impact heeft. En hoe gaan we dan met elkaar om?

Soms denk ik wel eens, was de hele wereld maar 1 groot koor: naast het zingen en musiceren zijn we er ook voor elkaar in tijden dat het moeilijk is. We mogen en kunnen elkaar tot steun zijn, ook als het niet persé nodig is.

In het Stedelijk Museum Amsterdam hangt een prachtig schilderij van 2 musicerende mannen. Klaarblijkelijk 2 mensen met een geestelijke vrijheid en ook met een emotioneel-psychologische vrijheid (een accordeon en een zingende zaag) hiervan genietend en dit tot expressie brengend. Ze lijken uit te stralen dat het doel van het leven, het leven te leven is. Het mogen en kunnen 'zijn' in 'het hier en nu'. Muziek als metafoor voor een vrij bestaan in een vrij land, waarin je je mag voelen zoals je je voelt, waarin je dus mag en kunt zijn wie je bent. De "zingende zaag" van Johan van Hell.

Dit schilderij is echter gemaakt in 1934. En inderdaad, rechts op de achtergrond net buiten een helder licht geplaatst, in de schaduw dus, staat de donkere en dreigende figuur van een politieman. Hij slaat het tweetal musici van een afstandje gade, maar lijkt onafwendbaar dichterbij te komen. 1934 of 2014?

Ik zing en bespeel mijn instrument en blijf dat doen, zo waarlijk helpe mij God. U ook?

